

Tompa Gábor

EGY ÉVFORDULÓ MARGÓJÁRA

Mindig az első harminc év nehéz,
Büchner, Petőfi, Keats még meg sem érték,
tudták: a másvilágon más a mérték,
ha forradalmat büszke gőg tetéz,

mert nincsen tiszta szív, se tiszta kéz,
ahol a törvényt cafatokra tépték,
s a tékozolt idő csak lusta térkép,
amely fölött két kor még összenéz,

s ha engem már az egyik elmulasztott,
a másikat én mulasztottam el,
míg visszanéztem s vártam, hogy szakasztott

s javított égi másom majd felel,
de Ő csak tűrte szótlán, hogy megessék,
ami papírra vetve: nyomdafesték.

ÜRÜGYEK A FOLYTATÁSHOZ

Istentől kaptad tehetségedet,
s Isten a „munka” végén visszakéri,
mint uzsorás, aki a sétatéri
színházba váltott olcsó bérletet,

s bármelyik percben ki- vagy bemehet,
dagadt hólyaggal jár-kelel, s azt reméli,
hogy senki azt az órát meg nem éri,
melyben majd megváltják a lelkeket,

s te ámulhatsz, hogy mit szúrtál el ismét,
eljátszhatod itt Priamust vagy Thisbét,
hisz földi Múza nem küld ihletet –

De gyermekszívtől felizzik a színpad,
egy égi hang vezérli álmainkat,
és minden árny boldog, hogy itt lehet.